

॥ १८ ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

नदंतिपरुषंशेनाः शिवाः क्रोशंतिदारुणं ॥ मृगेंद्राः प्रतिनंदंतिरविरस्तं च गच्छति ॥ १८ ॥ चिताधूमेन नीलेन संरज्यंते च पादपाः ॥ उमशाने च निराहाराः प्रति
नदंति देवताः ॥ १९ ॥ सर्वे विरुतं देहाश्चाप्यस्मिन्देशे सुदारुणे ॥ युष्मान्प्रधर्षयिष्यंति विकृता मांसभोजिनः ॥ १०० ॥ क्रूरश्चायं वनोद्देशो भयमद्य भविष्यति ॥
त्यज्यतां काष्ठभूतोयं मृष्यतां जांबुकं च ॥ १ ॥ यदि जंबुकवाक्यानि निष्फलान्यनृतानि च ॥ श्रोष्यथ भ्रष्टविज्ञानास्ततः सर्वे विनक्ष्यथ ॥ २ ॥ जंबुक उवाच
स्थीयतां नेह भेतव्यं यावत्तपति भास्करः ॥ तावदस्मिन्सुते स्नेहादनिर्वेदे न वर्तत ॥ ३ ॥ स्वैरुदंतो विश्रब्धाश्चिरं स्नेहेन पश्यत ॥ स्थीयतां यावदादित्यः किंच कव्या
दभाषितैः ॥ ४ ॥ यदि गृध्रस्य वाक्यानि तीव्राणि रभसानि च ॥ गृहीतमोहितात्मानः सुतो वोन भविष्यति ॥ ५ ॥ भीष्म उवाच
तिच जंबुकः ॥ मृतस्य तपं रिज न मूचतु स्तोक्षुधान्वितौ ॥ ६ ॥ स्वकार्यबद्धकक्षौ तौराज न गृध्रोऽथ जंबुकः ॥ क्षुत्पिपासा परिश्रांतौ शास्त्रमालंब्य जल्पतः ॥ ७ ॥ त
यो विज्ञानविदुषो द्वयोर्मृगपतत्रिणोः ॥ वाक्यैरमृतकल्पैस्तैः प्रातिष्ठति व्रजंति च ॥ ८ ॥ शोकैर्दन्यसमाविष्टारुदंतस्तस्थिरतदा ॥ स्वकार्यकुशलाभ्याति संभ्राम्यं
तेहनैपुणात् ॥ ९ ॥ तथा तयोर्विवदतो विज्ञानविदुषो द्वयोः ॥ बांधवानां स्थितानां चाप्युपातिष्ठत शंकरः ॥ १० ॥ देव्या प्रणोदितो देवः कारुण्याद्रौक्ये क्षणः ॥
ततस्तानाहमनुजानवरदोस्मीति शंकरः ॥ ११ ॥ तं प्रत्यूचुरिदं वाक्यं दुःखिताः प्रणताः स्थिताः ॥ एकपुत्रविहीनानां सर्वेषां जीवितार्थिनां ॥ १२ ॥ पुत्रस्य नो
जीवदानाज्जीवितं दातुमर्हसि ॥ एवमुक्तः स भगवान् वारिपूर्णं न च क्षुषा ॥ १३ ॥ जीवितं स्मकुमारया प्रादाद्वर्षशतानि वै ॥ तथा गोमायुगृध्राभ्यां प्राददक्षुद्दिना
शनं ॥ १४ ॥ वरं पिनाकी भगवान्सर्वभूतहितैरतः ॥ ततः प्रणम्यते देवं प्रायो हर्षसमन्विताः ॥ १५ ॥ कृतकृत्याः सुखं हृष्टाः प्रातिष्ठंत तदा विभो ॥ अनिर्वेदे न दीर्घेण
निश्चयेन ध्रुवेण च ॥ १६ ॥ देवदेव प्रसादाच्च क्षिप्रं फलमवाप्यते ॥ पश्य देवस्य संयोगं बांधवानां च निश्चयं ॥ १७ ॥ रूपणानां तुरुदंतं कृतमश्रुप्रमार्जनं ॥ पश्य च
त्येन कालेन निश्चयान्वेषणेन च ॥ १८ ॥ प्रसादं शंकरात्प्राप्य दुःखिताः सुखमाप्नुवन् ॥ ते विस्मिताः प्रहृष्टाश्च पुत्रसंजीवनात्पुनः ॥ १९ ॥ बभूवुर्भरतश्चेष्टप्रसादा
च्छंकरस्य वै ॥ ततस्ते त्वरितारजंस्त्यक्त्वा शोकं शिशूद्रवं ॥ २० ॥ विविशुः पुत्रमादाय नगरं हृष्टमानसाः ॥ एषा बुद्धिः समस्तानां चातुर्वर्ण्ये न दर्शिता ॥ २१ ॥